

2. V prípade zápornej odpovede Súdneho dvora na prvú otázku bránia ustanovenia smernice o DPH, ako aj základná zásada rešpektovania práva na obhajobu a článok 47 charty základných práv, pokiaľ sa ich týkajú, vnútroštátnej praxi, ktorá umožňuje viesť konanie, o ktoré ide v prvej otázke, takým spôsobom, že druhá strana právneho vzťahu (príjemca faktúr) nemá v pôvodnej daňovej kontrole práva spojené s postavením účastníka konania, a nemôže preto uplatniť právo podať žalobu v rámci daňovej kontroly, ktorej konštatovania má daňový orgán zohľadniť *ex officio* v daňovej kontrole týkajúcej sa daňovej povinnosti druhej strany a ktoré môžu byť tejto druhej strane kladené za vinu, s prihliadnutím na to, že daňový orgán neposkytne druhej strane príslušný spis o kontrole vykonanej u prvej strany právneho vzťahu (vystaviteľa faktúr), najmä dokumenty, ktoré sú základom konštatovaní, zápisníc a rozhodnutí prijatých v správnom konaní, ale poskytne jej iba jeho časť vo forme zhrnutia, pričom daňový orgán tak druhú stranu so spisom oboznámi len nepriamo tým, že zhrnutie urobil podľa vlastných kritérií, ktoré druhá strana nemôže žiadnym spôsobom preskúmať?
3. Majú sa ustanovenia smernice o DPH, ako aj základná zásada rešpektovania práva na obhajobu a článok 47 charty základných práv, pokiaľ sa ich týkajú, vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej praxi, podľa ktorej má daňový orgán v súvislosti s kontrolou účastníkov právneho vzťahu, ktorého sa týka daňová povinnosť, zohľadniť *ex officio* konštatovania daňového orgánu urobené v rámci konania vykonaného u vystaviteľa faktúr, z ktorých vyplýva, že tento vystaviteľ faktúr sa zúčastnil na daňovom podvode, pri vykonávaní kontroly príjemcu faktúr, s prihliadnutím na to, že tento príjemca faktúr nemá v daňovej kontrole vykonanej u vystaviteľa faktúr práva spojené s postavením účastníka konania, a nemôže preto uplatniť právo podať žalobu v rámci daňovej kontroly, ktorej konštatovania má daňový orgán zohľadniť *ex officio* v daňovej kontrole týkajúcej sa daňovej povinnosti príjemcu faktúr a ktoré mu môžu byť kladené za vinu, a s prihliadnutím na to, že daňový orgán neposkytne príjemcovi faktúr príslušný spis o kontrole vykonanej u vystaviteľa faktúr, najmä dokumenty, ktoré sú základom konštatovaní, zápisníc a rozhodnutí prijatých v správnom konaní, ale poskytne mu iba jeho časť vo forme zhrnutia, pričom daňový orgán tak príjemcu faktúr so spisom oboznámi len nepriamo tým, že zhrnutie urobil podľa vlastných kritérií, ktoré príjemca faktúr nemôže žiadnym spôsobom preskúmať?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim
(Poľsko) 19. marca 2018 – Konanie v trestnej veci proti B. S.**

(Vec C-195/18)

(2018/C 221/08)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

B. S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 2 smernice Rady 92/83/EHS⁽¹⁾ z 19. októbra 1992 o zosúladení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje (Ú. v. ES L 316, s. 21; Mím. vyd. 09/001, s. 206) v spojení s prílohou I nariadenia Rady (EHS) 2658/87⁽²⁾ z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mím. vyd. 02/002, s. 382) vykladať v tom zmysle, že výrobok, pri ktorom sa na účely výroby základného extraktu použili sladový extrakt, glukózový sirup, citrónové kyseliny a voda, môže byť pivom vyrobeným zo sladu podľa číselného znaku 2203 kombinovanej nomenklatúry KN aj vtedy, ak podiel nesladových zložiek v extrakte v pomere k podielu sladových zložiek prevažuje a glukózový sirup bol pridaný do extraktu pred začatím procesu kvasenia, a ktoré kritériá sa majú použiť pri určení pomeru podielov sladových a nesladových zložiek v extrakte na to, aby sa vyrobený výrobok zaradil pod číselný znak 2203 KN ako pivo?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 316, 1992, s. 21; Mím. vyd. 09/001, s. 206.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mím. vyd. 02/002, s. 382.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Nemecko) 27. marca 2018 – ML

(Vec C-220/18)

(2018/C 221/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Trestne stíhaný: ML

Prejudiciálne otázky

1. Aký význam má v rámci výkladu vyššie uvedených predpisov⁽¹⁾ skutočnosť, že vo vydávajúcom členskom štáte existujú možnosti právnej ochrany uväznených osôb vo vzťahu k ich väzenským podmienkam?
  - a) V prípade, že vykonávajúce súdne orgány majú k dispozícii dôkazy o existencii systémových alebo všeobecných nedostatkov vo väzenských podmienkach týkajúcich sa niektorých skupín osôb alebo niektorých väzenských zariadení, možno v prípade vydania pri zohľadnení vyššie uvedených predpisov vylúčiť reálne nebezpečenstvo neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania s trestne stíhanou osobou brániace prípustnosti vydania už vtedy, ak sa takéto možnosti právnej ochrany stanovia bez toho, aby bolo potrebné ďalšie skúmanie konkrétnych podmienok väzby?
  - b) Je v tejto súvislosti relevantné, ak vo vzťahu k týmto možnostiam právnej ochrany Európsky súd pre ľudské práva nevidel žiadny dôvod pre to, aby pre uväznených predstavovali reálnu perspektívu na zlepšenie neprimeraných podmienok väzby?
2. V prípade, ak z odpovede na prvú prejudiciálnu otázku vyplynie, že takéto možnosti právnej ochrany väznených osôb bez ďalšieho skúmania konkrétnych väzenských podmienok vo vydávajúcom členskom štáte zo strany vykonávajúcich súdnych orgánov nie sú spôsobilé vylúčiť reálne nebezpečenstvo neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania trestne stíhanej osoby:
  - a) Majú sa vyššie uvádzané predpisy vykladať v tom zmysle, že sa skúmanie konkrétnych väzenských podmienok vo vydávajúcom členskom štáte zo strany vykonávajúcich súdnych orgánov má vzťahovať na všetky väzenské zariadenia alebo iné zariadenia pre výkon trestu, do ktorých môže byť trestne stíhaná osoba prípadne umiestnená? Platí to aj pre dočasne alebo na prechodné účely uskutočnené uväznenie v určitých väzenských zariadeniach? Alebo sa toto skúmanie môže obmedziť na tie väzenské zariadenia, do ktorých má byť podľa údajov orgánov vydávajúceho členského štátu trestne stíhaná osoba pravdepodobne a na väčšinu času umiestnená?